

Hällesjörundan går

Melodi: Storken Ibrahim

1.

På trettondagen, när man skulle köra Hällesjön runt,
då spela' vädrets makter en moloken melodrunn,
Med trettionio grader kallt och ömskinnt portvinstå,
det kan ej själva Lucifer gå kring på skidor då.

2.

Den dagen var det synd om en, som heter Sven Svensson,
när han kom hem till Stina och fick daffe utna kron.
På mandom, mod och morske män och på den frihetssång,
som biskap Thomas skrivit, tänkte Svensson denna gång.

3.

Och Hällevall på sitt kontor han fann ett cirkulär,
om sänkta priser på margarin, på papper och kuvert.
Igenom hjärnan tanken löpte som en antilop,
"Jag tror istället, att jag tar och höjer alltihop."

4.

Men tiden gick, och solen stanna' plötsligt i sitt löpp,
den fastnade i talln' som står på Nosåsbergets topp.
Den tänkte, att här stannar jag, tills Hällesjörundan går,
och går den ej i år, så stannar jag till nästa år.

5.

Då kom där från Tahiti ett bevingat telegram:
"Har ni på solen monopol, det är båd' synd och skam?
Vi sveper våra hula-hulor uti vargskinnspäls,
Dom liknar fula-fulor nu. Släpp rundan loss med ens!"

6.

Från Östersund och Hammerdal kom åkarkamper tvärt,
dom kommit hit med dynamit i armar, ben och stjärt.
Och när dom kuskat några gånger runt vår runt vår lok till slut,
så får dom varsin kuse och en balja full med lut.

7.

En silverpotta ger vi dom, som kutat extra fort,
en packad kappsäck skall den ha, som inget ont har gjort,
men hårdvalutan gömmer vi i våra kassaskrin,
och Håsjö-Dahlquist glömmer vi och hans utpresseri.

8.

Nu ska den snart rotera vår privata karusell,
snart går det an att klämma våra fjällors revbensspjäll,
När Fridolf spelar opp sin opp och ner och hoppavals,
går korken ner och orken opp i Hällesjö-bornas hals.